

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Udrag fra EN Trofast ven/ som teer sig huld

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 147.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114466190464/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

Hun gaar nedbøyet oc paa Lud/ Som hun i Jord skuld' falde/ Oc løiger den aff Døren ud/ 68 Hun Elsked' vden Galde. Sin æcte Mand/ sin ennist Ven/ Hun her paa Jorden aatte/ Der unte hinde vel igien/ 71 Aff alt huis hand formaatte. Den steder hua til Jorden ned/ Til Domnens dag at ligge. O kunde hun sin Sorrig med/ 76 Nedgraffve der Tillige. Ney ney/ her vil fast ingen Bod For hindis Sorrig vancke: Den sidder prentet ind med Rod 80 For dybt i hindis Tancke. [3] Jeg ved at hun med Lengsel slig Sig selff til Døde plager. Saa fremt den høye Himmel sig/ 84 Ey hindis Nød antager.	Nu feldis ned i Grunde. Den stund du mangen gaar forbij 124 Der bedre sagnis kunde. Men sig dog huad du tenckte paa/ Der du med saadan Velde/ Lodst din forgifttig skud affgaa/ 108 Til slig en mand at fælde: Til slig en mand at myrde plat/ Som med stor Roes oc ære/ For sin Fornumstighed var sat 112 Til Øffrighed at være: Den mand som var Velsignet vel/ Med Rijgdom aff vor HErre/ Men var dog ingen Mammons træl 116 Som mange nu desverre: Den mand som undte huer mand vel: Der Sandhed tord' udsige: Der gjorde Lige Ret oc Skiel/ 120 Mod Arme oc mod Rijge. Oc den som for Gudfryctighed/ Med andre Dyder flerc/ Vel maatte kaldis med beskeed/ 124 Den Verdslig stais ære. Ja den som mere got bedreff/ Den stund hand var i Liffve/ End jeg paa dette ringe Breff/ 128 Med suagen Pen kand skriffue.
O Folcke Tyff/ O slemme Død/ O Seyerløse Kempe/ Nu giffuer du for haarde stød/ 88 Saa sandt dig HErren dempe. Var det ey nock du nylig giord' Saa mange Moderløse? Oc paa vor Slect din Vrede tord' 92 J fremmed Land vdøse? Nu kommer du endnu her til/ Med dette dristig stycke/ At mand (huor nødig mand oc vil) 96 Med Sorg maa Sorg vdslycke. Nu tenckte mand du skulde dig Til andre Slecter fløtte. Men see huor w-formodelig 100 Vort Slectis beste støtte/ Ved din Blodgierrig Tyrani]	O du Tyran/ vel har du giort Oss alle der med skade: Dog skalt du see/ det icke stort 132 Skal komme dig til bade. Vel dræbte du den død'lig Krop/ Som var kun Siælens Byrde: Men Siælen foer til Hi[m]len op/ 136 Oc stod ey til at Myrde/ Der Leffver den i fryd oc flot/ Blant Englers flock oc Skare/

148

62 Hans Pedersen

<p>Der mættis den med glæde stor/ 140 Foruden Fryct oc Fare. Du oc hans gode Ryct oc Naffu/ Slet ingen skade gjorde/ Thi naar det ander er begraffu'n/ 144 Er den dog offuen Jorde. Oc Legomet du staaet dig til/</p>	<p>Ja lige ret det samme/ Det skalt du dog/ naar Gud saa vil/ 148 Giengiffv' oc staa med skamme. Sin Sorg oc Medlidenhed saaledis tilkiende giffvendis. A. B. C.</p>
---	---

63.

[160]

Norgis
Universal Condolentz oc Medlidenheds
Klage-Trøst/
J hans *Magnificentz*
Erlig oc Velb:
Jens Bielcke til Øste-
raad/ Norgis Rjgis Cancellers/ oc
Kongl. Maytt: Befalnings Mand
offver Nunne-Closter oc Oensøe Lehn
Hans store Hierte-Sorrig/
Offver
Hans Høyædle oc Elskelige Husfrues/
ja halffve Hiertis
Erlig oc Velb: Fruis/
Fru Sophiae Brockenhusis
dødelige oc sørgelige/ dog megit Christelige oc salige Hedenrøckelse til
de Offverhimmelske
Bolige; Den 6. *Martii*, Anno 1656.
A. B. C.

[161] 1. ACH Skat/

Ach ædle Landsens Skat
Vil hand plat
Den Sorg ey offvergifffve/
Men os nu saa brat
Slet sig gode Nat?
Vil hand endelig
Slet til døde sørg sig?